

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel: 684541

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

=====
nadruk verboden

22e jaargang nr. 18

=====
23 december 1977

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, dus moet u zelf maar eens nadenken over het actuele onderwerp, dat vandaag aan de beurt is. Ik gaf het de titel :

D E I N I N G

=====

Een volgens mij juiste titel. Deining is er overal. En al kun je zeggen, dat in Den Haag het kabinet voorlopig zachtjes voort-wiegelt, toch komt er deining van.

Trouwens, ook in Egypte ziet het er naar uit, of er nog wel het een en ander te wachten is en zelfs in Rusland is er nogal wat deining op het ogenblik.

Ook elders zit het niet bepaald snor. Zo heeft Carter last van een soort nieuwe Watergate en zelfs in Afrika zijn er moeilijkheden op komst, waarbij onder meer een zekere z.g. keizer Bhokassa een rol schijnt te spelen. Kortom, de wereld doet elke dag meer denken aan een soort " Punch en Judy show! "

Het lijkt mij leuk op deze avond eens te zien, wat er zoal aan de hand is. Allereerst moet ik dan tot de konklusie komen, dat het ook in het komende jaar met de economie niet bepaald goed zal gaan.

Wat voor u waarschijnlijk niets nieuws is, ook al worden koffie en thee weer wat goedkoper. Mogelijk wist u dit reeds. En wanneer u gehoord hebt, dat deze zaken na de komende prijsverlaging voorlopig wel niet meer in prijs zullen dalen, zo kan ik daaraan toevoegen, dat dit toch wel het geval zal zijn en waarschijnlijk aan het einde van de eerste drie maanden van het komende jaar.

De moeilijkheden bij de economische ontwikkelingen komen overigens volgens mij voort uit een geheel verkeerde visie op de maatschappij. Vergeef mij de opmerking.

Wanneer je alles vanuit een geestelijk standpunt beziet, leeft de mens vooral op aarde om bewuster te worden, om te denken en te leven, maar wel op een goede wijze. De mens is volgens ons zeker niet op de wereld gekomen om in zo kort mogelijke tijd zoveel mogelijk rommel te produceren en dan vol haast zichzelf in de vrije tijd nog feller te verslijten, dan tijdens zijn werkzaamheden.

Je kunt als mens in uw dagen natuurlijk redeneren, dat er veel onrecht in de wereld is en wijzen op de z.g. derde wereld-landen. Maar kun je een dergelijk land eenvoudig veranderen?

U kunt nu wel uitroepen, dat de diktatuur daar weg moet worden gejaagd. Maar is die diktatuur niet enigszins ingebakken in de daar bestaande maatschappelijke vorm? Een revolutie daar betekent gemeenlijk, dat een andere partij van sterke mensen boven komt, die dan op hun beurt na enige tijd weer misbruik gaan maken van hun macht.

Zelfs wanneer dit niet gebeurt, zoals b.v. in Chili een keer voorkwam, dan zijn die mensen dermate kwetsbaar voor het egoïsme van de anderen, dat zij na korte tijd het slachtoffer zullen worden van de machtsdrift en belangstelling voor eigen welvaart en winsten bij anderen. Dat is eenvoudig niet te vermijden.

O, je kunt de mensen hier ook langzaam opvoeden tot een andere levenshouding. Maar je kunt hen niet opeens tot maatschappelijk en politiek volbewuste wezens maken.

Iets, wat volgens mij eveneens het grootste probleem vormt in Zuid-Afrika. Zeker, het stormt daar al enige tijd, maar in het komende jaar zal dit nog veel erger worden.

In dit geval kun je natuurlijk zeggen, dat alles, wat Vorster en de zijnen doen, slecht is. Goed is het in ieder geval niet en veel, van hetgeen gebeurt, is zelfs niet meer goed te praten.

Maar laat ons daar dan even tegenover stellen, dat onder de naturellen een zo gering aantal per duizend een voldoende opvoeding heeft ontvangen om goed te kunnen functioneren in een maatschappij naar westers voorbeeld, dat de keuze in feite ligt tussen een terugvallen naar een veel primitiever maatschappijvorm dan wel een langzaam opbouwen onder blank toezicht, tot ook de naturel in staat is zich als gelijke van de blanke op elk gebied te bewegen.

Mogelijk vraagt u zich nu af, wat u aan dit alles hebt. Ik zelf vraag mij dit ook wel eens af. Want per slot van rekening weet ik, dat je, wanneer je doodgaat, komt in een wereld, waarin geen sociale dienst bestaat - hoogstens een afhaaldienst - terwijl ook geen sprake is van uitbetalingen als aow, aw enz. Dergelijke weën komen in de sferen niet voor. Ten hoogste roepen degenen, die aan onze kant komen in de overtuiging, dat zij het nu toch wel helemaal gemaakt hebben, ach en wee.

Zelfs het leven na de dood kent uiteindelijk een langzame opbouw, een je langzaam bewust worden van je mogelijkheden en geleidelijk ook leren die mogelijkheden op de juiste wijze te integreren in de wereld, waarmede je nu contact hebt.

Vergeet echter niet, dat feitelijk hetzelfde in uw wereld van groot belang is. Je kunt alles wel mooi regelen,

maar hoe meer je regelt, hoe meer er ook mis kan gaan. Ik zou uw maatschappij willen vergelijken met een zeer ingewikkeld apparaat.

Wanneer je een telraam hebt, kan daaraan toch werkelijk niet veel misgaan. Gebruik je een komputer, dan kan er echter heel veel misgaan. Er zijn vele onderdelen en elk daarvan kan zwak zijn, falen. Toch heeft een komputer in verhouding maar heel weinig bewegende delen en bij menselijke controle kan men de zaken gemeenlijk nog wel in de hand houden. Maar indien er een machine zou zijn met een vergelijkbaar aantal bewegende onderdelen, zijn rampen bijna niet meer te voorkomen en kun je alleen maar hopen, dat de ramp niet te groot zal worden.

Uw maatschappij is zo goed geregeld, zo sterk ingedeeld, dat zij in feite veel te ingewikkeld is geworden. Elke afwijking van de norm gaat hierdoor op zich reeds een bedreiging van dit maatschappelijke apparaat betekenen.

Dit betekent, dat die maatschappij in feite steeds minder menselijk zal zijn. Zij is een soort mechanisme geworden, waarbij de mensen moeten worden aangepast aan de structuur en niet meer het doel van alle streven zijn, maar eerder zijn verworden tot niet al te betrouwbare onderdelen van het mechanisme.

Steeds meer mensen gaan dit overigens wel beseffen. Maar dan blijkt, dat zij aan de ene zijde geheel vrij wensen te zijn en aan de andere kant toch alle voordelen wensen te genieten van het maatschappelijke apparaat. Men wil niet meer een stapje terug doen onder het motto: een komputer geeft je met weinig moeite het antwoord, terwijl iemand, die alles zelf, desnoods met behulp van een telraam, wil berekenen, daarvoor vele vermoeiende berekeningen en controles zal moeten uitvoeren.

Toch is uw keuze in deze tijd: terugtreden en meer vrij worden, of je vastklampen aan verkregen rechten en steeds meer persoonlijke mogelijkheden en vrijheden verliezen. Iets, wat in het komende jaar in toenemende mate de mensen duidelijk zal worden.

O, men weet het mogelijk wel, maar toch hoor ik nog steeds de mensen luider en luider roepen om welvaartsgroei en een groter aandeel in de welvaart. Maar wanneer er geen werkelijke welvaart is, hoe kun je daarvan dan nog uitdelen? Kun je een dode plant dwingen nog vruchten te dragen?

O, in uw land kan dit mogelijk nog wel even, dank zij de gasbel. Vandaar het opgeblazen economische gevoel, dat je krijgt, wanneer je de nederlandse maatschappij beziet. Vooral wanneer je beseft, dat alle export steeds meer terugloopt, behalve die van het aardgas, zodat u steeds zuiniger daarmee moet worden, opdat men daarvan nog voldoende naar het buitenland kan exporteren tegen veel lagere prijzen dan u daarvoor betaalt. Want op deze wijze weet men de handelsbalans altans enigszins in het reine te houden.

Een andere vraag, die mij rijst is deze: Wat heeft een mens, die leeft in uw moderne welvaartsmaatschappij, in feite aan zijn leven? Zeker: velen onder u zullen gegoed zijn, of altans enige zekerheden in het leven bezitten. Maar wanneer je eens heel eerlijk bent, zeg dan eens, wat je daar nu

eigenlijk aan hebt. Wat blijft er over, wanneer je ziet naar de geestelijke waarden, die je verworven hebt? Wat blijft er over, wanneer je ziet naar het geluk, dat je hebt gevonden? Wat vooral blijft er over, wanneer je eens gaat zien naar de mogelijkheid om jezelf te zijn? Ik meen, dat de som van dit alles voor de meesten niet zo groot is, als men op het eerste gezicht misschien zou denken.

Onder alle gewoonten gaapt vaak een leegte. En steeds meer mensen zullen in het komende jaar ook dit gaan beseffen. Ook al zal de deining, die in uw land het komende jaar een rol speelt, voornamelijk door een minderheid worden veroorzaakt. Wees eerlijk.

De doorsnee burger, de doorsnee arbeider vinden heus alles wel goed, zolang het henzelve maar redelijk goed gaat. Eerst wanneer zijn eigen zekerheden en verworvenheden worden bedreigd, komt de doorsnee burger in het geweer. Zelfs stakingen zullen veel minder voorkomen, wanneer blijkt, dat de stakers zelf een groot deel van de lasten daarvan zullen moeten dragen.

De in verhouding kleine minderheden, die anders willen, zijn echter in de afgelopen periode veel belangrijker geworden, dan men beseffen zal. U hebt misschien wel eens gehoord van dat oude grapje, waarbij men een grote vrachtwagen, die tonnen last kan vervoeren, machteloos maakt door een enkele eetlepel suiker in de benzine te gooien. Zowel in kosten als in omvang lijkt de suiker machteloos. Maar wat blijkt: de machtige machine kan niet lang lopen op caramél en staat al snel stil.

Zoals ook een zeer kleine hoeveelheid niet bepaald duur amarilpoeder in staat is een grote, kostbare en ingewikkelde machine tot stilstand te brengen. Vroeger hebben de mensen zelfs ontdekt, dat je met een klomp heel wat onheil aan kunt richten. Vandaar nog steeds het woord "sabotage", afgeleid van sabot, klomp.

Waarmede ik duidelijk hoop te maken, dat zeer kleine groepen veel machtiger zijn, dan men op het eerste gezicht zou denken, juist omdat uw maatschappij een zo ingewikkeld geheel is geworden.

U kunt denken, zoals u wilt, over terrorisme in alle vormen. Maar één ding staat vast: Ook al bereiken die terroristen ook zelden dat, wat zij nastreven, toch brengen zij zeer grote veranderingen tot stand in de samenleving.

Men is in Duitsland b.v. nog niet zover, dat men al weer symbolen als b.v. hakenkruisen hanteert. Maar de mentaliteit bij de meerderheid is al aardig naar die kant verschoven, alleen maar uit angst voor een betrekkelijk kleine minderheid. Want indien wij het aantal terroristen daar zeer royaal berekenen, komen wij mogelijk tot enkele duizenden, waarvan echter maar enkele tientallen werkelijk actief optreden.

De deining, die deze schijnbaar onbelangrijke groep veroorzaakt, is dermate groot, dat niemand, ook zijzelf niet, geheel zal kunnen overzien, wat er werkelijk gebeurt. Daar dit probleem actueel is en zal blijven in de komende periode, wil ik hier er enkele zaken naar voren brengen.

Aan maatschappijkritiek heb je niet al te veel, dat geef

ik toe. Ook alle deskundigen als polemologen, andrologen, futurologen e.d. kunnen, wat dit betreft, niet veel van betekenis te berde brengen in deze dagen.

Zeker, deze deskundigen menen het goed, zoals alle deskundigen. Hun maatregelen en voorschriften zouden zelfs doeltreffend en goed kunnen zijn, wanneer je uit blijft gaan van de gemeenschap als een soort mechanisme, geregeerd door het gemiddelde.

Maar de mens, die in dit mechanisme wordt geperst, is niet meer geheel zichzelf, kan zichzelf niet persoonlijk juist ontwikkelen en verliest ook op de duur bepaalde remmingen, die toch maatschappelijk noodzakelijk zijn.

In de praktijk komt het er op neer, dat de mens in alle punten, die niet onmiddellijk met zijn erkende functie in de gemeenschap samenhangen, steeds onberekenbaarder en onbetrouwbaarder zal worden. Om een voorbeeld te geven: iemand kan een goed en betrouwbaar werker zijn, zolang het zijn baan betreft. In zijn vrije tijd kan die zelfde mens echter opeens een losgeslagen en zelfs gewelddadige figuur worden, omdat hij in feite geen vrede kent in en met zichzelf.

Ik stel: naarmate de maatschappij verder gereguleerd wordt en meer centraal geleid wordt, zal zij de neiging tonen haar burgers tot steeds grotere onverschilligheid te brengen, waarbij een deel van het gedrag van die burgers altijd gericht zal zijn tegen bestaande maatschappelijke normen.

Ten tweede: een intellectueel verzet tegen bepaalde maatschappelijke ontwikkelingen, handelingen en gebruiken is te verkiezen boven andere vormen. Want waar een verzet redelijk en bewust plaats vindt, is in ieder geval nog een dialoog mogelijk. Helaas heeft men door de in de maatschappij steeds meer optredende specialisatie ook steeds meer mensen er toe verleid monomaan te denken. Zij denken alleen nog in de termen van eigen beroep en de belangen van eigen groep.

Dergelijke mensen reageren op de behoeften, wensen en bevelen van de gemeenschap als geheel alleen nog maar emotioneel. Emotioneel verzet kan niet bedwongen worden, zelfs indien de uiterlijke tekenen daarvan tijdelijk onderdrukt kunnen worden - zoals in vele landen op het ogenblik steeds meer duidelijk wordt.

Ten derde: Een maatschappij, waarin de mensen gelukkig kunnen zijn en zichzelf kunnen blijven, brengt met zich, dat de eisen, die deze mensen aan die maatschappij stellen, minder worden. Maak echter de mensen steeds ongelukkiger en ontevredener en zij zullen steeds meer eisen stellen aan de gemeenschap zonder zich ook maar af te vragen, of dergelijke eisen wel verantwoord en redelijk zijn. Daar de maatschappij als geheel maar beperkt op dergelijke eisen zal kunnen ingaan, is het onvermijdelijk, dat steeds meer groepen hun eisen op een steeds meer gewelddadige wijze gaan onderstrepen.

Deze stellingen, die u maar eens nader moet overwegen, vormen volgens mij een goede verklaring voor vele ontwikkelingen, die nu kenbaar zijn of gaan worden.

Dat men op het ogenblik bang is voor allerhande vreemde

ontwikkelingen in Rusland hangt met deze regels samen. En er is daar heel wat meer gaande op het ogenblik, dan u weet. Dat de regeerders daarbij vooral de protesteerende intellectuelen steeds harder zullen gaan bestrijden en vervolgen, is overigens begrijpelijk hierbij: de regeerders zijn zelf steeds meer monomaan gaan denken en reageren daarom op elk verzet in feite eerder emotioneel dan redelijk.

Maar ook hier beseft men kennelijk niet, dat emoties, die niet gebaseerd zijn op begrip en weten, doch stoelen op een vaag aanvoelen van onrust, in de Sovjetlanden het gedrag van steeds meer mensen gaan bepalen.

Wat dat betreft: is het geen veeg teken aan de wand, dat men ministers ontslaat, omdat er mijnwerkers gestaakt hebben? Dit komt er op neer, dat men een figuur opoffert in de hoop zo de opgelaaide emoties te kalmeren - zonder echter de werkelijke oorzaak weg te nemen.

Er zijn in alle delen van de wereld dergelijke voorbeelden te vinden. Men onderschat maar al te vaak de gevoelens van "het volk", ook in uw land. Waarbij wij b.v. zouden kunnen debatteren over de vraag, of het nieuwe kabinet nu terecht of ten onrechte tot stand is gekomen. Ik dacht, dat - uitgaande van een democratisch beginsel - over een terecht tot stand gekomen kabinet gesproken kan worden.

Toch leeft men naar ik meen hierbij de gevoelens van het volk wat al te zeer over het hoofd gezien. Zo treffen wij in dit kabinet op sleutelposities 3 ministers aan, waarvan toch wel bekend is, dat zij zeer rechts van opvattingen zijn, zodat zij met macht en gezag zullen trachten de eisen, die door het volk of namens het volk allerwege gesteld worden, af te wijzen, of tenminste sterk te beteugelen.

Financieel gezien is dit voor uw land een goede zaak. Het is echter wel zeker, dat het optreden van deze bewindslieden grote golven van emoties zullen loslaten in vele, onderling toch sterk verschillende groepen van de bevolking.

Dit betekent, dat de trouw aan het gezag onder dit kabinet steeds meer geschaad zal worden, terwijl in toenemende mate uit het volk verzet zal rijzen, zelfs indien de volksvertegenwoordiging terughoudend blijft.

Daarbij komt nog, dat de a.s. ministerpresident een nogal star theoreticus is, die, zodra er feiten ontstaan, die niet meer passen bij zijn theorieën, besluiteloos wordt en dan, als een kat in het nauw, geneigd is rare sprongen te maken. Maar juist die neiging tot vreemde sprongen zou zowel hem als het land in moeilijkheden kunnen brengen.

Tussen haakjes: wij hadden nooit gedacht, dat een dergelijke regering mogelijk zou zijn. Er was sprake van een onvoorzienbaar grof falen bij de nu oppositie wordende partij. Overigens, indien geen grote rampen, gebeurtenissen e.d. uw land treffen in de komende periode - en wij voorzien die niet - lijkt het mij onmogelijk, dat dit kabinet zijn vier jaren uit kan dienen. Dit op basis van de psychische gegevens om - trent de betrokken politici.

Vergeet niet, dat een politicus in uw samenleving stemmen moet winnen om macht te kunnen behouden. Wanneer steeds meer mensen zich afwenden van een partij, moet er iets gebeuren.

Zelfs indien dit zou betekenen, dat men in feite zijn eigen lijststaanvoerder ten val zou moeten brengen.

Wat er in Nederland in de komende tijd gebeuren zal? Allereerst zal elke kleine belangengroep, eenzijdig en aangevoerd door doordrammers, de neiging tonen tegen elke regeringsmaatregel in oproer te komen. Wat kan voeren tot vele georganiseerde, maar vooral ongeorganiseerde stakingen. Ook blokkeringen van vervoer zullen voorkomen en zelfs ambtenaren, altans een deel van hen, zal op een gegeven ogenblik geen genoeg meer nemen met de dan voor hen ontstane toestand.

Zeker. Men zal proberen aan dit alles wat te doen. De vraag is hoe. Want al snel blijkt, dat dergelijke problemen alleen op te lossen zijn door toe te geven. Maar te veel aan te veel groepen toegeven schept ook weer een onmogelijke situatie.

Overigens zal het het eerste jaar nog wel redelijk goed gaan. Uiteindelijk is de eerste periode van dit nieuwe kabinet voornamelijk gewijd aan het uitvoeren van besluiten, die het vorige kabinet reeds genomen heeft. Eerst daarna komen de grote moeilijkheden.

Voor u betekent dit, dat vooral in de tweede helft van het komende jaar rekening moet worden gehouden met een toenemende sociale onrust. Reeds eerder, rond eind januari en begin februari, rommelt het al iets, maar dat loopt nog wel los. Eind oktober tot half december zal men echter nogal wat wonderlijke zaken kunnen zien.

Treur daarover maar niet, want in de rest van de wereld gaat het al net zo. In Duitsland b.v. is er economisch en politiek ook allerhande deining te verwachten.

Zoals ik reeds zei, brengt het optreden van terroristen e.d. de fascistische tendenzen in elke vorm van gouvernement op de voorgrond. Dit geldt overigens voor elke regering, zelfs de uwe, dus denkt niet, dat Duitsland in dit opzicht een uitzondering is.

Elk gouvernement, dat zijn gezag aangetast ziet, of zelfs bedreigd voelt, heeft de neiging met alle rechtmatige en onrechtmatige maatregelen voor alles eigen gezag te handhaven.

In Duitsland zal de wijze, waarop partijen tegenover elkaar komen te staan, een rol spelen, vooral wanneer meneer Strauss naar de macht gaat grijpen. Ik wilde maar, dat de man komponeerde. Gezien zijn naam zou hij dan mogelijk iets beters tot stand kunnen brengen.

Politieke strijd dus, die tot onrust tussen de deelstaten zal voeren. Voeg hierbij nog de acties voor het milieu, tegen atoomcentrales e.d. plus de economische moeilijkheden en het zal u duidelijk zijn, dat er veel volk op straat zal komen en geweld onvermijdelijk wordt. Stakingen moeten eveneens verwacht worden, vooral in West Falen.

Nu is er nog iets wonderlijks: wat in West Duitsland gebeurt, vindt altijd weer zijn weerslag in Oost Duitsland. Wanneer dus de massa's in W.Duitsland in beweging komen, lijkt een soort volksoproer in Oost Duitsland onvermijdelijk te worden.

O, niet anti kommunistisch. Vergis u niet. Trouwens, wat zijn kommunisten eigenlijk? Je zou terecht kunnen zeggen,

dat een goed kommunist in feite een practizerend christen is, die niet aan God gelooft.

Men zal zich voornamelijk wenden tegen bepaalde maatregelen van het gezag en bepaalde personen in het landsbestuur. Tekenen van de angst voor een dergelijke periode van onrust zijn er trouwens nu reeds merkbaar: Het verhogen van de berlijnse muur en het sterker storen van westduitse radio en t.v.-zendingen wijzen hier wel degelijk op.

De heersende groep voelt heus nu reeds aan, welke kant het uit dreigt te gaan. Ik garandeer u, dat voor het einde van het volgende jaar in Oost Duitsland een opstand zal uitbreken, die natuurlijk wel weer onderdrukt wordt - bij een dergelijk regime kun je niets anders verwachten - maar gelijktijdig toch de val van een aantal voorname personen inleidt. Ik reken op dit alles in de periode van juli tot eind september.

Er is trouwens ook nog een kant, dat de russen deining gaan veroorzaken. Door toenemende moeilijkheden in eigen land wordt hier nu eenmaal de neiging groter naar buitentoe fors op te treden. Reeds nu heeft men doelen gekozen, die dan mogelijk in aanmerking zullen komen: men heeft zich n.l. reeds voorbereid op een mogelijk invallen in Ycegoslavië en overweegt de macht in Albanie aan zich te trekken. Dit laatste klinkt zeer attractief, omdat dit land reeds enige tijd door de chinezen in de steek werd gelaten en nu probeert alleen verder te gaan met eigen versie van de kommunistische leer.

Dergelijke zaken vindt u mogelijk erg interessant. Maar wat dacht u van de deining in aanbouw in Frankrijk? Neen, geen studentenoproer. De moeilijkheden liggen voornamelijk in de grote verschillen die ontstaan zijn tussen de leiding van bepaalde organisaties en hun leden. Dit geldt zowel voor de boeren als de industrie-arbeiders, die de laatste tijd nogal eens tegen elkander werden uitgespeeld. Nu hebben de gewone mensen hiervan meer dan genoeg en zullen er iets aan willen doen.

Ik denk, dat een vakantie in Frankrijk ontraden kan worden vanaf maart tot ver in juni. In deze periode kunt u de vreemdste dingen meemaken en langs de weg evengoed een glas wijn aangeboden krijgen als vastlopen op een blokkade, waar u bijna niet meer uit kunt komen.

Spanje heeft ook moeilijkheden, die voornamelijk het gevolg zijn van het feit, dat, zodra je de touwtjes wat laat vieren in een voordien zeer strak georganiseerde samenleving, de kans groot is, dat je alle greep op de mensen geheel verliest, terwijl verloren gegaan gezag ook met geweld niet op korte termijn te herwinnen is. Dit land zal vele terreurdaden te zien geven.

Portugal komt in moeilijkheden. De brigades zullen hier weer eens de straat opgaan met alle gevolgen van dien. Hoe hier de zaak verloopt, zult u pas weten in 1979.

Bij de verwarringen in de wereld zullen ook ingrepen van de natuur een rol spelen. De spanningen rond de Middellandse Zee zijn dermate groot, dat wij, buiten vulkanische verschijnselen in deze omgeving, ook weer meerdere zwaardere bevingen

mogen verwachten. Vulkanische werkingen niet alleen op Sicilië, maar ook op andere plaatsen, zelfs nabij Napels. Aardschokken en bevingen in Griekenland, Pelopenesus en Elis, schokken in Turkije, terwijl uitlopers van deze werking ook rond de Rode Zee kunnen optreden.

Indien ook Italië getroffen wordt, zouden hierdoor reeds lang smeulende krachten tot uitbarstingen van de mensen kunnen voeren. In Griekenland zou een ramp eerder bijdragen tot kalmeren van de gemoederen en grotere eenheid van streven. In Turkije veranderen ook natuurrampen niet veel. Er is wel een ondergronds verzet aanwezig, maar daar zie ik de eerste 5 jaren toch niet veel van terecht komen.

Wat er verder gebeurt? India zal ook weer moeilijkheden ondervinden, zowel als gevolg van rampen, die reeds plaatsvonden als door op zich kleinere rampen en epidemieën van groter omvang, die als gevolg hiervan ontstaan.

In Korea dreigen ook moeilijkheden en in het komende jaar zou zelfs de strijd tussen noord en zuid weer tot leven kunnen komen. Of dit een grote omvang aan zal nemen? Ik hoop en denk van niet. Maar op de achtergrond staat China en dat maakt de zaak onoverzichtelijk.

De chinezen zelf schijnen ook moeilijkheden te hebben en te zoeken, dit laatste mogelijk, omdat zij al lang een oogje hebben op Mongolië. Zij zullen geen oorlog beginnen, maar zitten wel op het vinketouw om in te grijpen op het eerste ogenblik, dat er iets mis gaat.

Een ingrijpen van Rusland in de koreaanse kwestie zou kunnen betekenen, dat de chinezen voor de tegenpartij kiezen. Want ook het huidige, minder dogmatische idealistische en meer realistische bewind heeft behoefte aan iets, die de soms zeer groot zijnde tegenstellingen tussen de aanhangers van het vorige bewind en de machthebbers van nu te doen vergeten.

Amerika? Dat lijdt aan zijn gebruikelijke kwalen. Weet u, Amerika doet mij soms denken aan de heer van Agt : Het wil gelijktijdig zijn eigen belangen onverlet houden, zijn eigen denken en geloof onaangetast anderen opleggen en toch door de wereld bemind worden. Wat natuurlijk nooit opgaat. Want wanneer je waarlijk bemind wilt worden, moet je niet alleen veel geven, maar vooral ook veel prijs weten te geven.

De grote moeilijkheden voor de Usa liggen zeker ook in de toenemende tegenstelling tussen de vele werkelozen en de anderen. Het aantal werkelozen is er in verhouding nog veel hoger dan bij u en bovendien is het lot van die werkelozen heel wat slechter dan bij u.

Nu heeft Carter beloofd ook deze mensen te zullen helpen, maar hij kan dit niet volbrengen. Vele congressmen beloven wel er iets aan te gaan doen, maar staan eveneens machteloos. Wat begrijpelijk is, wanneer u beseft, dat de Usa evoor een groot deel geregeerd wordt door enkele zeer grote bedrijven plus een drietal grote banken.

Plunderingen en uitvoerig geweld lijkt mij dan ook onvermijdelijk in het komende jaar. Ik verwacht dit vooral in de omgeving van Chicago en Denver.

Moeilijkheden van geheel andere aard zijn volgens mij te verwachten rond New Mexico en in Californië. De aarde

komt hier in beweging, al zal het effect niet desastreus zijn. Grote rampen komen eerst enkele jaren later, maar wanneer er langs de Adreas Fault San Fernando valley, maar ook steden als Los Angeles en San Francisco schudden, ontstaat hier een steeds groeiende onrust. Vooral ook, omdat men voelt, dat de huidige maatregelen als het b.v. ontladen van optredende spanningen tussen de aardbevingen, niet voldoende zijn. Als gevolg van acties kunnen ook hier vreemde situaties ontstaan.

Heksenjachten zijn in de Usa altijd inn geweest. Toch meen ik, dat het komende jaar de dame, die zo heftig het alleenrecht van het hetero-sexueel verkeer verdedigt, in een schandaal betrokken wordt, waardoor haar acties aan momentum verliezen. Haar verleden is n.l. niet zo brandschoon als men algemeen aanneemt en een actiekomitee, dat overigens in Californië zetelt, is van plan dit tegen haar te gebruiken om haar " kruistocht " te ontwrichten. Gelukken zal hen dit niet geheel, omdat ook de John Birch Society achter deze actie staat. En deze groep is zeer machtig. Zij heeft bovendien grote invloed op vele loges.

Voor u zit aan dit alles waarschijnlijk een reeks pakkende t.v. uitzendingen. Want u weet, dat de Amerikanen, wanneer het enigszins mogelijk is, alles live uitzenden. Wanneer je en plein publique op een zonderlinge manier sterft, zendt men je daar live uit.

Soms doet die wat lugubere belangstelling denken aan necromania. Denk maar eens aan Elvis, die meer waard werd, nadat hij dood ging...

In Canada rijzen moeilijkheden. De taalgeschillen laaien dermate sterk op, dat de evenwichtigheid van het staatsgezag in gevaar komt. Geweld is ook mogelijk, mede als gevolg van het voorgaande, door het wegvallen van exploitaties in de noordelijke mijngebieden.

Zuid Amerika is op het ogenblik een gaarkeuken, waar voor een ieder de haat wordt gekookt. Dit geldt overal, of u Argentinië kiest, naar Brazilië, of Chili kijkt of meer noordelijk gaat naar b.v. Venezuela.

Overal blijkt een toenemend gebrek aan werkelijkheidszin de strijdende partijen te bevangen. De deining hier schijnt o.m. samen te hangen met het meer en meer optreden van zelfmoord-kommando's, die staatslieden aanvallen. Bij de bestrijding zal het meeste bloed, dat vloeit, wel van onschuldigen zijn.

Dit is te betreuren. Toch zal het openbaar worden van dergelijke zaken enkele zeer belangrijke maatschappijen er toe brengen niet langer dergelijke regimes in het zadel te houden. Wat overigens vergaande beslissingen vergt, die ik het nu komende jaar zeker nog niet op grote schaal durf te verwachten.

Zo bezien is de wereld het komende jaar toch wel erg in beroering. Alles verandert, alles fluctueert. Het ene ogenblik lijkt het, of alles ideaal gaat, het volgende ogenblik zit je zwaar in de puré, maar voor je het weet, is die weer omgetoverd tot de beter te pruimen pommés parisiennes. Snelle wisselingen moet u in 1978 zeker verwachten.

Er zullen zeker meerdere grote rampen gebeuren. Maar de reactie van anderen is dan zo prompt en omvangrijk, dat het je verbaast. Denk je echter, dat de mensen nu toch werkelijk meer medemenselijk geworden zijn, dan krijg je van de zelfde personen opeens een staaltje van onmenselijkheid te zien, zoals je nooit had verwacht.

Wisselvalligheid is het karakter van het komende jaar. Om er goed doorheen te komen, heeft u dus een bepaald gedrag nodig. Enkele tips:

Doe alles voor degenen, wier noden u zelf kunt lenigen en stoor u verder niet al te veel aan alles, wat u over de noden van anderen wordt verteld.

Laat alle theorieën voorlopig maar langs u heen waaien. Er zijn genoeg praktische dingen, die u kunt, of zelfs moet doen. Probeer vooral praktisch te handelen. Wanneer u al idealen hebt, maak die in de praktijk en dichtbij waar.

Laat u nimmer opzweepen door anderen. Indien u al wilt demonstreren, doe het liever in uw eentje, maar ga niet mee met demonstraties van grotere groepen. Wanneer duizenden demonstreren is een tiental verkeerde jongelui of activisten reeds in staat het geheel te doen ontaarden in iets, wat u niet bedoeld hebt en zo vele slachtoffers te veroorzaken, die ook de politie liever niet gemaakt had.

Kijk uit voor alle demonstraties. Verder raad ik u: Laat iets van u horen. Langs gebruikelijke wegen, wanneer dit mogelijk is. Kan het niet, schrijf het desnoods op de muur, kalk het op de straten. Maar gebruik in geen geval geweld om uw gelijk te halen. Alle vormen van geweld zijn in de komende periode zeer gevaarlijk, omdat zij een ongecontroleerd tegengeweld uitlokken.

Indien u vindt, dat het in het leven wat erg moeilijk wordt - dit zal voor velen werkelijk het geval zijn - zeg dan tot u zelf: wanneer het mij nu toch al zo beroerd gaat, kan ik er nog wel een paar uur extra afnemen ook. Ontspan u zin die tijd zo goed en volledig, als u maar kunt. Stel u in op innerlijk licht, schoonheid, vreugde. Probeer deze zaken niet te beleven, maar tracht de sporen en herinneringen daaraan in uzelf te vinden.

Door dit te doen reguleert u voor een deel uw zenuwstelsel, maakt u het uzelf mogelijk geestelijke krachten te ontvangen en zult u meer en juistere krachten kunnen opnemen uit uw omgeving. U zult dan sterker staan.

Wat er ook in de wereld gebeurt, erger u niet, maar besef, dat u er waarschijnlijk niet veel en direct aan kunt doen. Maak u dan eerst eens druk over die zaken, waaraan u wel iets kunt doen. Dat is de beste raad, die ik u geven kan.

Want in het wisselvallige jaar, dat aanbreekt, kan niemand, ook niet met de beste plannen of met veel macht en kapitaal achter zich, alles regelen, zoals hij wil.

Maar een mens, die steeds van zichzelf uit streeft om zelf iets waar te maken, kan desondanks veel bereiken.

Hebt u commentaren?

Hoe gaat het met Sterling?

De engelse munt wordt voorlopig nog iets harder. Zij

x

--

zal rond maart weer iets aan hardheid verliezen en de koers zal wat wisselvallig worden. Vele waardefluctuaties dus. In verhouding tot de z.g. harde gulden - die in feite steeds vozer wordt - zal het pond aan het einde van het volgende jaar toch wel iets herwonnen hebben.

x Kunt u mij een plaats noemen, waar geen deining is in het komende jaar?

- Moeilijk. Enkele oorden lijken wat rustiger, zodat veel van de deining aan je voorbij schijnt te gaan. Maar zelfs dan zijn er weer andere nadelen. U kunt b.v. wel in de Stille Oceaan op een eiland gaan zitten, maar in die buurten zullen de fransen waarschijnlijk toch weer 3 atoomproeven nemen - wat ook geen gezellig idee is - terwijl er nogal wat Tornados en vloedgolven voorkomen. Zelfs vacantieoorden als Hawaii e.d. krijgen daarvan te lijden.

Wilt u toch met alle geweld aan alle deining ontsnappen, dan kan ik u alleen maar raden een plaats te zoeken, waar geen mensen leven. Indien u wilt blauwbekken op de noord of zuidpool gaat veel deining aan u voorbij, maar dan maakt u die waarschijnlijk weer zelf, omdat het zo ontzettend koud is.

x Hoe gaat het met Israel en onze goede vriend Amin?

- Als Begin een begin zou maken en zo zijn egyptische vriend tot een held in de ogen van vele arabieren zou kunnen maken, zou dit land meer vrede kennen, dan het nu kan krijgen.

Op het ogenblik is men wel bereid grote concessies te doen aan Egypte, maar niet op andere fronten. Indien men echter van zich uit Syrië zou benaderen, dan zouden de kansen voor een werkelijke vrede aanmerkelijk toenemen.

Ik verwacht niet, dat dit het geval zal zijn en neem dan ook aan, dat zowel in het begin van het komende jaar als in de 9e en 10e maand van het jaar Israel met geweld zal worden gekonfronteerd.

Vermoedelijk gaat het hierbij om enkele beperkte acties en enkele golven van terreur.

Wat Amin betreft: nooit heeft iemands naam zijn karakter in negatieve zin zo juist omschreven. Zijn negativiteit verdient een A-min. Wat wil zeggen, dat het nog wel erger kan, maar niet bepaald veel.

Zijn leven is het komende jaar voortdurend in gevaar. Er zullen meerdere moordaanslagen op hem gepleegd worden, waarbij een, die hem op zijn minst voor langere tijd buiten gevecht stelt.

Wanneer dit het geval is, zo vraag ik mij af, of zijn stamgenoten en lijfwacht voor hem nog steeds zo betrouwbaar zullen blijken te zijn. Zou een deel, zelfs een klein deel van deze lijfwacht onder dergelijke omstandigheden onbetrouwbaar blijken te zijn, dan verwacht ik een niet al te glorieuze aankomst van de heer Amin ten onzent, vermoedelijk rond 10 Okt.

x Iets over Ierland a.u.b.

- De grote moeilijkheid hier is wel, dat een machtsstrijd wordt gestreden, die zinloos is. Niets is droeviger dan mensen, die strijden over beginselen, die zij feitelijk niet meer hebben.

En dit is volgens mij hier het geval. Men strijdt om "christendom" en gedraagt zich allesbehalve christelijk. Wanneer je een preek van Paisley hoort, vraag je je soms af, of hier de anti-christ aan het woord is.

De werkelijke macht van de gewone mensen om vrede in Noord Ierland af te dwingen, is kleiner, dan u denkt. Wanneer zij dit zouden willen doen, zouden zij op moeten treden tegen activisten uit eigen groep of zelfs familie. Men voelt echter voor de eigen groep nog te veel solidariteit om een dergelijke oplossing mogelijk te maken.

Een politieke verandering in Engeland, die onvermijdelijk schijnt, zou eventueel wel enige verandering in de regering van noord Ierland kunnen veroorzaken en zo ook een verdere wijziging in de relatie tussen Noord Ierland en Dublin. Maar om eerlijk te zijn: werkelijke vrede voorzie ik daar de eerste jaren toch niet. Al is het alleen maar, omdat er te veel mensen zijn, die menen hun waarde en waardigheid alleen nog maar aan te kunnen tonen door geweld te gebruiken, zelfs indien zij beseffen, hoe zinloos het in feite is.

Helpt het niet, wanneer Engeland zich terugtrekt?

Ook dan proberen de partijen elkaar af te maken. U moet niet vergeten, dat het om een oud zeer gaat, dat honderden jaren heeft bestaan.

Het is niet alleen maar een sociale strijd. Het gaat feitelijk om het recht een ander te vertellen, dat hij minderwaardig is, tenzij hij het zelfde gelooft als jij.

Vergeet verder niet, dat voor de protestanten Noord Ierland zo iets als een laatste bolwerk betekent. De rest van Ierland is katholiek en dit katholicisme, zoals in vele katholieke landen, heeft een meer ingrijpend regenten-karakter dan bij u.

Dit betekent, dat de protestanten niet ten onrechte vrezen, dat hun mogelijkheid om zich geheel vrij en zonder enige discriminatie te kunnen uiten, in gevaar zou komen, wanneer de katholieken aan de macht zouden komen. Vooral de katholieken van Noord Ierland, die in feite op een dergelijke wijze al vele jaren geknecht en gediscrimineerd werden. Zij hebben dus het gevoel met de rug tegen de muur te vechten.

Indien Engeland zich terug zou trekken, zullen de katholieken zeker een greep naar de macht wagen met alle middelen, waarover zij maar kunnen beschikken. En dit betekent weer een bloedbad, ook wanneer het in feite maar één op de honderd of zelfs vijfhonderd noord ieren is, die zo denkt.

Vergeet niet, dat deze mensen bereid zijn een ieder, desnoods eigen familie en kinderen, op te offeren aan hun waanzinnige strijd.

De mentaliteit van de betrokken mensen is te vergelijken met die van de leden van de Baader-Meinhofgroep, met de mentaliteit van de ambonezen, die gijzelingen en kapingen uitvoerden.

Dergelijke mensen komen steeds weer tot acties, die in wezen zinloos zijn, wanneer je kijkt naar de mogelijkheid daarmee enig concreet resultaat te boeken. Degenen, die zich er mee bezig houden, achten hun acties echter zelf zinvol.

omdat zij daarmee de aandacht trekken. Zij leggen zo hetgeen hen beweegt a.h.w. aan anderen op, die zij dwingen, zich daarmee bezig te houden.

Volgens mij zou een zich terugtrekken van Engeland dan ook voor enige tijd alleen maar een toename van de orde-loosheid en hardheid betekenen. Aan de andere kant wil ik hieraan wel toevoegen, dat, indien Engeland zich terugtrekt, na een strijd van rond drie jaren, die in heftigheid sterk toeneemt, in Noord Ierland de zaak tot rust zou komen.

Ook indien men Noord Ierland zou voegen bij de ierse republiek, kunt u er van overtuigd zijn, dat de strijd nog langer tijd voortgaat. Een onmiddellijke oplossing is dus niet te vinden.

x Hoe ziet u de uitnodiging van Amin aan de nederlandse journalisten om zelf naar Oeganda te komen en zelf te zien, hoe het met het volk gaat?

- Dit aanbod is volledig eerlijk gemeend en wanneer men daarheen gaat, zal men het zelfs heel goed hebben, zolang men maar geen plaatjes schiet en verhalen schrijft, die de wereld duidelijk maken, hoe goed de heer Amin werkelijk is.

Indien u echter rekening houdt met het aantal mensen, dat reeds het slachtoffer is geworden van de heer Amin en diens grillen - waaronder ook engelsen, amerikanen, enkele westduitsers en zelfs een of twee nederlanders - is het u duidelijk, waarom ik, wanneer ik tot die journalisten behoorde, die uitgenodigd zijn, zou zeggen: och, ik ga toch maar liever niet. Ik zal de heer Amin liever eens interviewen wanneer hij buiten eigen land vertoeft - indien hij tenminste de moed daartoe heeft.

Dat hij die moed heeft, is voor mij buiten alle twijfel. Want wat de man ook is of doet, hij heeft persoonlijke moed. En dat ziet men wel eens over het hoofd.

x Hoe staat het met de geestelijke groei van de mensheid in al die deining?

- Ik meen, dat zij daardoor bevorderd wordt. Wanneer de mensen gekonfronteerd worden met eigen dwaasheden, met de dwaasheid van strijd, de onmenselijkheid en wreedheid, die zo vaak wordt getoond en begripen gaat, dat je dergelijke zaken nooit op gelijke wijze moogt beantwoorden, indien je mens wilt blijven, zal dit m.i. ook voeren tot een grotere aandacht voor en een beter begrip voor anderen.

Een werkelijke geestelijke bewustwording gaat gepaard met een erkenning van harmonie en menselijke eenheid. Zolang men in uw land een duitser nog hatelijk een mof noemt, zolang peones een blanke niet zonder haat gringo noemen, zolang een amerikaan nog spreekt over niggers en wetbacks, is de bewustwordingsmogelijkheid van de mensheid als geheel geremd. Zolang nederlanders nog menen, dat surinamers toch niet helemaal deugen, omdat zij een andere huidskleur hebben en dergelijke zaken, komt zelfs het geestelijke bewustzijn van uw volk niet bepaald veel verder.

Mensen moeten leren contact met hun medemensen te krijgen door met hen samen te werken en uit te gaan van een gelijkwaardigheid tot tenminste het tegendeel bewezen kan worden voor een bepaalde persoon.

De samenwerking en het onderlinge begrip zullen door de deining volgens mij bevorderd worden. Wanneer je samen zit in een roeiboot, die lek is, ga je er toch niet over strijden, welke huidskleur en graad wel en wie niet moet hozen? Dan besef je al snel: allen hozen wat je kunt, of wij verdrinken allen te samen.

In deze toestanden is er dus wel degelijk een mogelijkheid, dat de mensen een beter begrip krijgen voor elkander. De geestelijke eenheid van de mensheid wordt hierdoor bevorderd en wanneer men van dit standpunt uitgaat kan men zeggen: nog 100 jaren en de mensheid kan een aardig eindje gevorderd zijn op de goede weg.

In deze dagen is, stoffelijk zowel als geestelijk, sprake van een snelle evolutie. Maar daarvan zult u niet zo heel veel bemerken: in de eerste plaats zit u er middenin en kunt dus de effecten van dit alles niet voldoende beseffen en overzien. In de tweede plaats leeft u nu in een periode, waarin vooral de tegenstellingen scherper naar voren schijnen te komen, al is het alleen maar, dat juist, waar men gaat pogen enige eenheid te bereiken, eenmaal bestaande tegenstellingen veel meer in het oog plegen te springen.

Wanneer je probeert samen te werken en te leven, zul je eventuele tegenstellingen immers veel beter beseffen dan het geval zal zijn, wanneer je alleen maar oppervlakkig contact met elkaar hebt, of zelfs elkander geheel links laat liggen? Wat voldoende zou moeten zijn.

Ik meen aan te mogen nemen, dat wij dit onderwerp nu kunnen gaan besluiten. Ik heb getracht u duidelijk te maken, dat er niet alleen deining is in de mensenwereld, maar dat een dergelijke onrust ook een rol speelt in uw gevoelsleven en uw innerlijk.

Dit betekent, dat u ook innerlijk in beweging kunt. De tips, die ik u probeerde te geven, stellen dan ook duidelijk het antwoord: Wanneer je geen antwoord meer weet, zoek de rust in jezelf.

Dit is een periode waarin, door de snelle fluctuaties in het uiterlijk gebeuren zowel als in uw stemming het noodzakelijk wordt voor de mens innerlijk een vast punt te zoeken.

De geestelijke ontwikkelingsmogelijkheid in deze tijd is bijzonder groot. Maar dan moet je je ook niet laten leven door je klieven en de leuzen van anderen.

Wanneer u dit eenmaal beseft en het gebeuren nogmaals beziet zult u mogelijk met mij zeggen: al die deining heeft zoveel goede kanten, dat zij mij en anderen in feite voortstuwt in de richting van een menselijk en geestelijk zeer begeerlijk doel: bewustwording en de mogelijkheid tot synthese, waardoor een eenheid van besef bereikt wordt uit de schijnbaar onsamenhangende veelheid van feiten en invloeden, die een mens stoffelijk en geestelijk bereiken.

Ik dank u voor uw aandacht.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Zoals gebruikelijk te doen krijgt u nu na alle politieke verwickelingen ook enige esoterische zaken onder het reukor- gaan gewreven.

Zoals u bekénd moet zijn, dat politiek in feite de wilde rondedans van oudere personen van meestal mannelijke kunnen en chemise is, zo zal u ook bekend zijn, dat esoterie in feite een poging is jezelf te zien, zoals je bent. Dit in de plaats van een jezelf beleven, zoals je denkt en hoopt te zijn. Het verschil is veelal groot.

Wat de kern is van ons bestaan? Ik heb mij dit ook wel eens afgevraagd. Ik persoonlijk heb het gevoel, maar niet de absolute zekerheid, dat de kern van de in ons bestaande grote behoefte aan genegenheid en behoren tot ... deze kern uitdrukt.

Bij dit behoren tot moet u daarachter maar enige stippelen plaatsen, dan kan een ieder daar invullen, wat op hem of haar van toepassing is.

Behoren tot. Liefhebben. Zij zijn voor ons belangrijk. Wij kunnen schijnbaar geen vrede hebben met onszelf, tenzij wij onszelf weerkaatst zien in anderen.

Aangezien wij onszelf bijzonder sterk lief plegen te hebben - zelfs wanneer wij beweren de p... aan onszelf te hebben - moeten wij toegeven, dat deze weerspiegeling van eigen ik alleen bereikbaar is in de aanvaarding van anderen.

Esoterie is het erkennen van je verbondenheid met anderen. Zeker, maar dan wel bereikt door u jezelf te beseffen, hoezeer je afhankelijk bent van al het bestaande.

Er zijn mensen, die in dit geval mij in de rede proberen te vallen om op te merken: maar esoterie is toch het zoeken naar het innerlijke licht?

In dergelijke gevallen kan ik mij niet onttrekken aan het gevoel, dat zij beschermers of werknemers zijn van een grote industrie in het zuiden des lands.

Want wat is uiteindelijk dan wel dat innerlijke licht? Wanneer ik als geest mijn innerlijk bezie, zo is het voor mij meer omvattend dan licht en gelijktijdig geen werkelijk licht.

Maar wanneer ik, wat ik als geest soms kan doen, eens naar het innerlijk kijk van hen, die beweren, het innerlijke licht gevonden te hebben, zo schijnt mij toe, dat een onevenredig deel van hen een innerlijk rood licht gevonden schijnt te hebben. En dat betekent dan zeker onveilig of zo iets.

Dat innerlijke licht, waarmee zovelen zo vaak plegen te schermen, lijkt mij op de een of andere wijze een verkeerde aanduiding van de werkelijkheid te zijn.

Wanneer ik diep in mijzelf probeer te zoeken naar de kernwaarde van mijn bestaan - en ik ben geest en heb dus wel wat minder af te zoeken dan u allen - zo krijg ik het gevoel: ik bereik de kern en er is nogal iets en niets tegelijk.

Indien u mij vraagt, wat de kern van ons wezen is, zo ben ik geneigd kryptisch te antwoorden: volgens mij een suizelende stilte, die spreekt.

Want het is daar zo rustig, dat je de schepping hoort spreken, terwijl je weet, dat er geen stem en geen geluid

werkelijk bestaat.

De kern van mijn wezen is voor mij een harmonie, waardoor het geheel van het bestaande tot je doordringt. En zo dit de werkelijke kern van het ik is, zo als ik meen, dan is al 't andere ten hoogste randversiering.

Zeker. U kunt al het andere als ornament beschouwen. Ik heb trouwens een mens gekend, een vriend van mijn broer, die werkelijk een zeer uitstekend ornament bezat: Dat was me een neus... wanneer hij die juist op de wind zette, kon hij op de fiets zonder trappen vooruit komen.

Hij had overigens een paar bijpassende oren, die ook al formidabele afmetigen bezaten. Als iemand daarover iets zei, was hij overigens oostindisch doof en ondanks zijn opvallende sierselen heeft hij zijn weg in de maatschappij gevonden.

Want de man was een interessant, belangrijk en kundig persoon. De rest was in wezen bijkomstig. Wanneer u een mens alleen aan de hand van uiterlijkheden beoordeelt, weet u niet veel en wanneer u uw innerlijk alleen maar aan de hand van randverschijnselen wilt beoordelen, zult u de werkelijke kern van uw wezen wel nooit vinden.

Achter een woest uiterlijk schuilt heel vaak een in wezen heel vriendelijke en zelfs wat timide persoonlijkheid. Kijk je te veel naar de uiterlijkheden, dan laat je je bovendien maar al te vaak overbluffen.

Mensen, die te veel anderen op uiterlijkheden beoordelen, passen een dergelijke maatstaf gemeenlijk ook op zichzelf toe, met alle gevolgen van dien. Men stelt dan al snel innerlijke zaken achter met de opmerking: dit telt toch in feite niet mee.

Wij weten natuurlijk innerlijk heel goed, dat wij, om een modern idioom te gebruiken, eigenlijk maar grote rotters zijn, maar zeggen dan tegen onszelf: Ja, maar wij zijn dit dan toch zo lief, zo vriendelijk, zo vol goede bedoelingen, dat alles, wat wij innerlijk zijn, in feite niet meetelt.

Maar het telt wel. En zeg nu niet, dat je van die innerlijke waarden dan toch maar nooit geheel zeker kunt zijn. Want innerlijk weten wij heel goed, wat wij zouden moeten zijn, wat wij zouden moeten doen. En dus ook, wat wij in wezen zijn, want anders zouden wij niet zo reageren.

Maar ja, dat valt meestal niet mee en in onze eigen gedachten hebben wij dan voldoende versierselen om aan de noodzaak, de innerlijke werkelijkheid aan onszelf toe te geven, voorlopig te ontkomen.

Maar de kern van alle esoterie is nu juist, dat je leert dergelijke ornamenten tijdelijk eens even terzijde te stellen en naar de feiten te kijken.

Helaas zijn er ook onder de esoterici te veel mensen, die het ego, wanneer zij het al eens willen beschouwen, eerst optuigen als een kerstboom.

Eerst hakken zij alle waarden van het ik los van de wortels, zodat het werkelijke leven niet meer aan bod kan komen. Dan zetten zij het op een vroom kruis en versieren het geheel met alle stellingen en gezegden van anderen, die zij komprimeren tot glanzende ballen. Dan zijn zij bijna klaar om wat aan werkelijke zelferkenning te gaan doen.

Maar voordien bidden zij nog even: Lieve God, geef mij wat feeënhaar om over alles heen te trekken, want mijn ballen hangen al allemaal in de boom....

Een vreemd voorbeeld? Neen. Helaas komen ook vele mensen, die aan esoterie willen doen, tot een soort innerlijke zelfverminking, omdat zij bang zijn voor een eerlijke en duidelijke erkenning van de basis van hun bestaan.

Ik kan dergelijke mensen overigens wel begrijpen: wij vrezen de betekenis voor het heden, die voort zal vloeien uit de erkenning van onze innerlijke werkelijkheid. Bovendien schat men deze kern zo hoog, dat men alleen daarom soms reeds aarzelt haar bewust te benaderen.

Want hetgeen in ons leeft is zo kosmisch, zo het geheel, ook in ons geuit, dat wij het soms God zullen noemen, omdat wij geen betere uitdrukking daarvoor kunnen vinden.

Wie echter enige tijd deze kern van het ik bewust heeft beleefd, zal beseffen, dat zij in feite bestaat uit een grote reeks van krachten en stromingen, die ons voeden. Het zijn delen van de werkelijkheid, die ons bereiken. En het is uit deze waarheid, dat wij in feite leven.

Of wij nu verder vertellen, dat wij een mooie denneboom, beuk, berk, els zijn - u moogt zelf kiezen, persoonlijk zou ik een beuk een prettig beeld vinden, vooral indien deze omringd is door lieve elsjes - of onszelf als mens, verworpene of ingewerd beschouwen, de kracht, waaruit wij leven, het ritme, dat ons beseffen bepaalt, is en blijft voor ons hetzelfde.

Een eostericus, die eerlijk is, zal zeggen: Alles, wat ik naar buiten toe ben en doe, wordt bepaald door de wijze, waarop de basiskracht van mijn wezen door kan dringen tot mijn werkelijke bestaan, zoals ik dit nu zie.

Wanneer je de kern van je eigen wezen verloochent, terzijde schuift of vervalst, zal alles, wat je uiterlijk bent, denkt en doet, hierdoor beïnvloed worden en verder afwijken van de werkelijkheid.

Probeer vooral niet altijd weer onder mensen de primus inter pares zte zijn. Anders gaat het u als die mooie vlinder, die alles deed om primus inter pares te zijn van zijn soort en eindigde als primus op parafine.

Besef ook, hoe onontkoombaar alles, wat je naar buiten toe bent, verbonden blijft met de kern van je wezen. De basis van alle esoterie is dan ook mede: de onontkoombaarheid beseffen van alles, wat je bent.

Om dan, je kern van je eigen wezen belevende en geheel aanvaardende, deze zo bewust tot in de uiterlijkheden van je wezen door te doen dringen, dat de harmonie van hetgeen je bent overheerst en zo je besepte betekenis in het geheel gewijzigd kan worden.

Wanneer ik over mijn voorgaande woorden nadenk, moet ik toegeven niet te weten, wat de werkelijke esoterie is danwel iets anders. Maar dat is altijd weer de moeilijkheid. De werkelijke samenhang tussen al, wat je bent, doet en beleeft, maakt een scheiding in exoterische en esoterische zaken erg moeilijk, zoal redelijk doenlijk.

Ik heb in mijn tijd vele malen contact gehad met

mensen, die zelf beweerden erg esoterisch bezig te zijn.

Zolang je alleen maar zonder denken luisterde, klonk alles, wat zij zeiden, heel mooi. Maar wanneer je later ging kijken, wat zij in feite gezegd hadden, leek het meer op wartaal. Enkelen onder hen bleken ook warrig te zijn op lagere niveaus van bestaan, maar daarover spreek ik dan verder maar niet.

Ik geloof, dat alles veel eenvoudiger wordt, wanneer je simpelweg stelt: esoterie is het erkennen van de basis, de essentie, het grondbeginsel van het bestaan in jezelf. Zeker, wanneer je daaraan toevoegt, dat die erkenning niet alleen het beginsel zelve kan betreffen, maar tevens alle uitwerkingen en verschijningsvormen daarvan dient te omvatten.

Zeg dus nooit: wie ik ben, doet verder niet terzake. Want dat telt wel degelijk mee. Zoals je niet moet zeggen, dat je in besef van je onvolkomenheden jezelf wel eens even zult veranderen, want in wezenlijke zaken kun je dit niet.

Zeg liever tot jezelf: aanvaardende wat ik ben, dring ik zo goed mogelijk door tot de kracht, waaruit ik ben, besta. Door deze kracht in mijzelf te beseffen en bewust ook in al, wat ik ben en doe mee te laten spelen, zal ik op een juistere wijze datgene kunnen zijn, dat ik al ben. Daardoor zal ik ook meer en beter beantwoorden, aan hetgeen ik besef, kosmisch te moeten zijn.

Wat een heel verhaal was. Mogelijk zit u al adem te happen om te kunnen luisteren naar de volgende delicatessé van esoterische aard, maar ik ben uitverkocht.

Het gaat met esoterie net als met Belgische bonbons. Ik weet wel, dat u die in Nederland tegenwoordig ook kunt kopen, maar dan heten zij gemeenlijk zo, zonder het helemaal te zijn. Ik bedoel die bonbons met die lekkere zoete, vette vulling.

Het zijn tamelijk omvangrijke lekkernijen. Een daarvan smaakt, groot als hij is, verrukkelijk. Een tweede mogelijk nog, maar wanneer je aan de vierde of de vijfde begint, krijg je zo langzaam een wee gevoel van binnen.

Zo gaat het volgens mij met esoterie ook. Je kunt in korte tijd een grote reeks waarheden opsommen. Maar voor iemand die werkelijk wil luisteren en begrijpen wordt het dan al snel teveel. Dan wordt men er misselijk van.

Trouwens, een zelfde gevoel bekwam mij vroeger, wanneer sommige mensen zo heel nadrukkelijk spraken over God. Te weten of zelfs maar te geloven, dat er een God is, is heerlijk, is schitterend. Maar praat er dan niet al te veel over.

Helaas zijn er mensen, die elk tweede woord God, de Here, of de Here God in de mond nemen. Dat here God komt mij ook al niet sympathiek over: het klinkt, of er een afzonderlijke godheid voor arbeiders en een echte heren God is.

Wanneer iemand mij zegt: Er is een God, of: ik dank God, dan doet mij dit goed. Het attendeert mij op iets. Zelfs wanneer iemand mij zegt: de Here roept u, ben ik nog geneigd te luisteren. Of ik iets hoor, bedoel ik.

Maar wanneer iemand bezig is met de Here, de here de Here, de here, dan voel ik mij op de duur als iemand, die

verdoold is geraakt in een verbaal labyrint vol herentolletten.

Het woord verliest dan zijn betekenis, wordt waanzin en verwarring. En ik meen, dat iets dergelijks voor alle hogere en geestelijke waarden in feite geldt: een beetje tegelijk werkt troostend en verlichtend. Maar teveel ervan maakt je dronken, misselijk of gek.

Ik heb dit gevaar willen vermijden door mijn betoog niet al te lang te maken. En nu voel ik een gedachte, die luidt: gezegend als je nu dan ook werkelijk maar ophoudt. Een verlangen, dat ik, gezien het voorgaande, volledig kan billijken, ofschoon ik alleen over het feit sprekende, dat iemand wenst, dat ik op zal houden, nog wel een uurtje door zou kunnen spreken.

Om eerlijk te zijn, ik zou dit met enig sadistisch genoegen mogelijk zelfs proberen te doen, wanneer ik niet de zekerheid had, dat dit mij moeilijkheden met mijn geestelijke paranimfen zou bezorgen.

Ik zal sluiten met improvisatie, die hier verkeerdelijk het wat "lever bros" achtige titeltje schone woord met zich pleegt te dragen. Geeft u maar een paar woorden.

Bril, oorsprong, God.

Niet gek: zet je geestelijke bril op, zoek naar je oorsprong en je vindt je God. Wat nog waar is ook.

Kunne je ogen zelf niet zien, zoek een lens, mens, opdat je leere beseffen, wat er verder bestaat buiten het wazige zijn dat je nu nog omgeeft. Neem de bril van de geest en besef, hoe je leeft. Zoek naar besef van een werkelijk bestaan, zoek naar je oorsprong, naar licht, tot dat dit de waan doet verbleken, je waarheid doet spreken ook tegen jezelf en dieper nog delvend, de vreugde je brengt van een zijn in de eeuwigheid, zoals je God je schenkt.

Zoek naar ontplooiing, betreur niet je lot. Zoek in jezelf en vindt daar je God, vindt daar de kracht, waaruit je steeds verder zult leven, de kracht, die het zijn ware inhoud kan geven. Zoek naar het weten, dat God steeds omvangt. Als dan je wezen voor verandering vreest, zeg tot jezelf: waarom zou ik vrezen? Ik ben deel van het licht, ben deel van de kracht. Ik vond mijn God in de eeuwigheid. Ik behoeft niet te vrezen, want voortaan heb ik altijd de tijd.

En voor ik heenga, zou ik u een kerstfeest toe willen wensen vol vrede, zonder geraamten en spoken en een nieuw jaar, waarin je niet voortdurend struikelt over de voornemens van oudejaar. En ik zou u een einde van dit jaar toe willen wensen, waarbij u kunt zeggen: slecht is het niet geweest en ik zal er voor zorgen, dat het nog beter wordt.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

d.d. 16 december 1977

T.U.A.

Wegens vakantie van het medium vinden tot 2 januari a.s. geen bijeenkomsten plaats en zal dus ook ons blad niet verschijnen. Eerstvolgende Stem verschijnt rond 13 januari 1978.

Wij wensen alle lezers aangename feestdagen.

red.